

Τὸν ξακουστὸ Ἀχιλλεὺς ἐπῆρε ὁ χάρος
Γοργὸν, καὶ γέρατιά μακριὰ ἐξανέλῃσαν
Τὸν Τιθωνό, καὶ ὅ,τι ἡ στιγμή σου ἀρνιέται
Ἵσως μοῦ δώσει.

Γύρω σου μονοκατοῦν ποίμνια καὶ ἀγέλες
Σικελικῆς, γιὰ τέθριππο φρουμάζουν
Ἄγρια, μαλλίᾳ σὲ ντύνουν μὲ πορφύρεα
Διπλοβαμμένα·

Μὰ ἐμένα ἡ μοῖρα ἢ ἀφεντὴ ἔχει δώσει
Χτήμα μικρὸ, στὴ Μοῦσα τῶν Ἑλλήνων
Τὸ ζῆλο, καὶ στὸν ὄχλο τὸ ζηλιάρη
Τὴν περιφρόνια.

ΓΕΡΑΣ. ΣΠΑΤΑΛΑΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

NIKOLAUS LENAU

Η ΒΑΡΕΙΑ ΕΣΠΕΡΑ

Τὰ μαῦρα σύγγεφα κρεμνιόταν
ἔτσι δειλὰ, χάμον, βαρὺν,
καὶ ἐμᾶς τὰ βήματα ἀγρικιόταν
μέσα στὸν κῆπο θλιβερό.

Τόσο βουβή, θερμὴ, κλαυμένη
καὶ ἀναστροχὴ ἢ νύχτα εἶταν ἐκεῖ,
μόνο γιὰ δάκρυα καμωμένη
σὸν τὴν ἀγάπη μας καὶ αὐτή.

Κι δταν στὸ μαῦρο χωρισμό μας
σοῦπα στεγνὴ καλὴ νυχτιὰ,
ἤθελα νάχαμε καὶ οἱ διό μας
τὸ θάνατο μὲς στὴν καρδιά.

DENTLEY VON LINDENBROM

ΠΟΛΙ ΑΡΓΑ

Δὲν μπορῶ νὰ ξεχάσω τὴ λέξη
 ποὺ ἀντηχοῦσε θλιβὴ καὶ βαριά,—
 ἢ φωνὴ σου στ' αὐτιά μου, σπαράζει :
 ξαίρω, δὲ μ' ἀγαπᾷς ἐὼν πιά.

Καὶ τὸ δεῖλιν ξαπλώνει τοὺς κάμπους
 κ' οἱ στεγνὲς τῆς ἡμέρας ματιές.
 Τὰ πουλιὰ φτερουγίσαν καὶ πάνε
 μακριὰ στῶν δασῶν τίς φωλιές.

Τώρα μέναμε ἐμεῖς πιά διαχμένοι
 στὸν ἀγύριστο δρόμο μακριὰ.
 Δὲν μπορῶ νὰ ξεχάσω τὴ λέξη ...
 Ξαίρω, δὲ μ' ἀγαπᾷς ἐὼν πιά.

RICHARD DEDMON

ΣΙΓΑΛΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Εἶναι μιά πολιτεία σὲ μιά κοιλάδα
 καὶ ἡ μέρα χάνεται χλωμή.
 Δὲ θὰ βαστάξει πιότερο νὰ φέγγει
 οὔτε καὶ τῆς σελήνης ἡ χλωμάδα,
 μὰ μόνο ἡ νύχτα θάνατι σκοτεινὴ.

Ἀπ' ὅλα τὰ βουνὰ τὴ σφίγγει αἰώνια
 τὴν πολιτεία μὰ καταχνιά,
 χωρὶς νὰ κρούει αὐλὲς καὶ παραθύρια
 κανένας ἤχος ἔξω ἀπ' τὴν καπνιά
 πάνω ἀπ' τοὺς πύργους κι ἀπὸ τὰ γεφύρια.

Κι δταν κάπιο διαβάτη τὸν φοβίζει,
 φαντάζει ἀπὸ τὰ βάθη κάπιο φῶς.
 Καὶ μέσα ἀπ' τὴν κατάνγια τῆς ἀκόμα
 κάτω σὰν ὕμνος βγαίνει σιγανὸς
 σὰν μὲς ἀπὸ παιδιοῦ ἓνα στόμα.

MAX DAUTENDEY

ΓΚΡΙΖΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ

Γκριζοί αγγέλοι με περιγυροῦνε
καὶ πηγαίνουν πάνω σου θλιβοί, ὦ ψυχὴ μου,
μὲ παράλυτα φτερούγια σταματοῦνε
στὶς σταχτιὲς κορφές καὶ συλλογιοῦνται :
Μέσα κι ὅξω τὸ ἴδιο βράδι εἶναι ψυχὴ μου.

RICHARD ZOZMAHNE

ΠΑΛΙΑ ΑΓΑΠΗ

Ἡ παλιά μας ἀγάπη ξανά
ξαγρυπνᾷ μὲς στὴ μαύρη καρδιά μου
καὶ στὴ γύρω μου μαύρη νυχτιὰ
ἡ μορφή σου ὅλο στέκει μπροστά μου

Μὲς στὰ πλάνα μου ὀνειράτα ἀργὰ
νὰ περνᾷς ξιλογιάστρα σὲ νῶνω,
μὰ ποτές ἡ γλυκειὰ σου ματιὰ
δὲ σκορπᾷ τὸ δικό μου τὸν πόνο.

Κ' ἔνας πόθος μὲ σέρνει ξανά
ὅσο φεύγεις νὰ τρέχω κοντὰ σου,
ν' ἀγροικῆσω ποθῶ σιγανὰ
τῆς πλανεύτρας τὸν τόνο λαλιᾶς σου.

Κι ἄχ, ἀκόμα τρελὸς νὰ φιλῶ
τα μαλλιά καὶ τ' ἀγνό μέτωπό σου,
τότες πιά μὲς στὸ νοῦ μου θά βρῶ
μιὰν αἰώνια γαλήνην ἐμπρός σου.

ΑΠ. Ν. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗΣ